

opdragere en som følge heraf nødvendig øjeblikkelig økonomisk hjælp.“

Til § 124.

Bestemmelsen affattes således:

„Udvalgets beslutninger om iværksættelse af de i § 123, stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte foranstaltninger kan af indehaveren (hver af indehaverne) af forældremyndigheden over vedkommende barn inden 14 dage, efter at forkyndelse af udvalgets beslutning er sket, forsøgt eller frafaldet, indankes for amtet, i de i § 50, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner for socialministeren. Amtets afgørelse kan indankes for socialministeren, jfr. § 50. Samme adgang til anke har den, der faktisk udøver forældremyndigheden over barnet.“

Til § 125.

I stk. 3 ændres i 2. punktum ordene „et særligt pålæg“ til „pålæg eller henstillinger“ og ordet „pålægget“ ændres til „disse“.

Efter § 125 indføjes som ny § 125 a følgende:

„Stk. 1. Rådgivningsklinikker for børn, til hvilke børn henvises i medfør af § 123, skal have offentlig anerkendelse. Denne gives efter indstilling af overinspektøren for børne- og ungdomsforsorgen af socialministeren, der fastsætter nærmere regler for klinikernes ledelse og bestyrelse m. m. og for deres personale ansættelses- og lønforhold samt uddannelses- og pensionsforhold. Forud for en rådgivningsklinikks første anerkendelse indhentes der en erklæring fra børneværnsudvalgene (eller eventuelt magistraten, jfr. § 26, 2.-3. punktum) i de kommuner, for hvilke klinikken er bestemt, eller såfremt klinikken er bestemt for en amtsrådsreds eller en væsentlig del af en amtsrådsreds, for landkommunernes vedkommende fra amtsrådet. Anerkendelsen, der meddeles med en bestemt person som leder, og som skal fornyes ved lederskifte, kan til enhver tid tages tilbage.

Stk. 2. Til anerkendte rådgivningsklinikker for børn ydes efter nærmere af socialministeren fastsatte regler tilskud af det offentlige med 90 pct. af de godkendte udgifter, således at staten forskudsvis yder 60 pct., der fordeles på staten, den fælleskommunale udligningsfond og det mellem-

kommunale refusionsforbund efter reglerne i § 65, stk. 11, medens den eller de kommuner, for hvilke klinikken er bestemt, for så vidt vedkommende kommune eller kommuner ikke selv driver institutionen, yder et tilskud på 30 pct. Såfremt klinikken er bestemt for flere kommuner, fordeles denne udgift på kommunerne efter folketal.

Stk. 3. En anerkendt rådgivningsklinik kan kun drives som selvejende institution, af staten, af en eller flere kommuner eller af en anerkendt forening for børneforsorg.“

Til § 127.

I stk. 1 indsættes som nyt afsnit d: „Til rådgivningsklinikker i overensstemmelse med bestemmelserne i § 125 a.“

I stk. 2 ændres 1. og 2. punktum til: „Tilskuddet beregnes på grundlag af driftsudgifterne i det løbende regnskabsår, således at der ydes forskud på grundlag af et af overinspektionen for børne- og ungdomsforsorgen forud godkendt budget, medens endelig afregning finder sted efter regnskabsårets udløb.“, og 4. punktum (fremtidig 3. punktum) affattes således: „I tilfælde, hvor andragende er indgået til overinspektionen for børne- og ungdomsforsorgen senest 1 måned inden institutionens åbning, regnes anerkendelsen dog fra åbningsdagen.“

I stk. 4 føjes til 2. punktum ordene „samt til legesteder, der opfylder kravene om en rimelig standard, og som dækker et socialt-pædagogisk behov.“ Som nyt 4. punktum indføjes: „Statens støtte til legesteder skal i alle tilfælde gøres betinget af, at den kommune, hvori institutionen er beliggende, yder en støtte af tilsvarende størrelse som statens støtte.“

Til § 130.

Bestemmelsen affattes således:

„Stk. 1. Når hensynet til barnets tarv kræver det, og forebyggende foranstaltninger i henhold til bestemmelserne i kapitel VIII ikke skønnes tilstrækkelige, kan udvalget efter begæring af forældre eller andre opdragere eller med disses tilslutning og efter stedfunden undersøgelse i henhold til kapitel V midlertidigt eller for længere tid overtage forsorgen for et barn og drage omsorg for anbringelse, opdragelse og uddannelse af barnet. Dette gælder bl. a. børn, der på grund af adfærdsmæssige vanskeligheder